

Стручно веће за ДХ науке, је одлуком број 622-11 од 16.01.2026. године, именovalo Комисију за оцену и одбрану мастер рада (студента Немање Прибичевића), под насловом „Унапређење функционалности система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама Републике Србије у циљу смањења угрожености људи и материјалних добара”.

Након прегледа завршног рада, Комисија подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

о завршном раду на мастер академским студијама

1. Биографски подаци кандидата

Немања Б. Прибичевић је рођен 11.03.1994. године у Глини. Завршио је основну школу „Раде Драинац” у Борчи са одличним успехом. Уписао је Војну гимназију у Београду коју је завршио са одличним успехом. Војну академију, студијски програм Менаџмент у одбрани– модул артиљерија, уписао је 2014. године. Дипломирао је 2018. године са просечном оценом 8.98. Дипломски рад одбранио је у августу 2018. године са оценом 10. Мастер академске студије на Војној академији у Београду, студијски програм Управљање ризицима у случају природних катастрофа уписао је у марту 2022. године. Положио је све испите са просечном оценом 9,71.

2. Опис завршног рада

Мастер рад кандидата садржи 200 страна текста, заједно са сликама и додацима. Рад садржи увод, пројекат истраживања, шест поглавља, закључак и списак литературе. Списак литературе садржи 85 референци. Повећан број страна текста је оправдан, имајући у виду комплексност система и план операционализације предмета истраживања.

У уводу студент образлаже услове израде рада и егзистирања проблема који истражује. Повезује догађаје и знања којима доказује значај ученог проблема. Елаборацију проблема врши на националном, регионалном и глобалном нивоу.

Прво поглавље се бави катастрофама и ванредним ситуацијама. Аутор проналази елаборације појмова катастрофе, ризик и синтагми ванредне ситуације и критична инфраструктура. Њихову суштину повезује са утицајем на угрожавање људи и материјалних добара.

У другом поглављу обрађен је систем смањења ризика од катастрофа у Републици Србији. Анализом садржаја законске регулативе на стратегијском и законском нивоу, доводи у везу изграђеност система и нормативну уређеност. Пројектује примену функционалности система са потребама превенције и реаговања у ванредним ситуацијама.

У трећем поглављу аутор елаборира систем управљања ванредним ситуацијама. Кроз права и обавезе органа управљања ванредним ситуацијама, анализира њихове способности и законске обавезе у смислу усклађености и примене у пракси. У први план доводи комуникацију као битан елеменат рада штабова за ванредне ситуације.

У четвртном поглављу аутор анализира институционални оквир и нормативну уређеност система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама. Анализу изводи анализом садржаја међународних докумената на глобалном и нивоу Европске уније, Устав и законе Републике Србије као и подзаконска акта којима су уређени детаљи у вези са радом појединих органа у области заштите и спасавања.

У петом поглављу аутор се бави превенцијом и реаговањем као функцијама система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама. Превенцију посматра кроз израду планске документације, а реаговање кроз обуку и опремање снага заштите и спасавања.

У шестом поглављу аутор на бази истраживачких резултата добијених кроз анализу садржаја постојеће литературе, извештаја надлежних државних органа о стању и функционалности система смањења ризика од катастрофа на територији Републике Србије и резултата анкете спроведене на 85 испитаника који се уско стручно баве пословима из области ванредних ситуација, закључује о постављеним хипотезама. Анализом комплексности система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама изводи закључке о организацији система, функцијама, способностима у функцији превенције и реаговања. О стању превенције и капацитета за реаговање у систему заштите и спасавања Републике Србије, врши анализу садржаја законске регулативе, објављених научних и стручних радова и извештаја надлежних органа. Поред тога анкета лица која се стручно баве пословима заштите и спасавања у јавним предузећима, привредним друштвима, јавној управи и академској заједници, а резултате анкете укључује у коначне закључке. На основу тога закључује да је систем заштите и спасавања комплексан систем, састављен од великог броја организацијских делова. Поред тога закључује да комплексност система доприноси сложености управљања, што је отежавајући фактор у ванредним ситуацијама. Превенцију и реаговање у систему смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама анализира применом анализе садржаја законске регулативе, објављених стручних и научних радова и извештаја надлежних органа о функционалности система на територији Републике Србије. На основу резултата анкете стручних лица која се баве пословима заштите и спасавања, на стручном и академском нивоу, извлачи обједињен закључак о утицају функционалности система када су превенција и реаговање у питању. Нормативну уређеност и изграђеност система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама анализира кроз анализу садржаја међународне и националне регулативе. Анкетирањем стручних лица која се баве тим пословима у државним органима, јавним и приватним привредним ентитетима и у академској заједници добија значајне информације којима доприноси потврди ставова изнетим у хипотезама.

У закључку аутор обједињава резултате анализе спроведене по главама рада и на основу тога изводи генерални закључак у коме констатује да је генерална хипотеза потврђена. Поред тога закључује да је функционалност система смањења ризика од катастрофа и

управљања ванредним ситуацијама у Републици Србији условљена међународном, регионалном и националном регулативом о њеном примењивости у пракси. Такође закључује да функционалност није потпуна и да има простора за организацијска, административна и кадровска побољшања. Нуди предлоге решења којима би се унапредице функционалности овог система.

Сходно захтеву Правилника о пријави, изради и одбрани завршних радова Службени војни лист број 22/2022, а у вези са слањем рукописа мастер рада на проверу плагијаризма, катедра Тактике са системима наоружања је прибавила потврду број ID ttn:oid:::3117:543479677, којом се доказује аутентичност рукописа мастер рада. На основу увида у наведену потрду, комисија је установила да је укупан резултат поклапања текста 25%.

У циљу идентификације неправилних преузимања резултата туђих истраживања, комисија је извршила преглед извештаја и установила следеће:

1. софтвер је пронашао 85 места у тексту где се врши поклапање са неким од извора, од тога је један извор 5%, један извор 4% и осталих 83 мање од 1% поклапања;
2. аутор је на свим обележеним местима правилно применио правила цитирања;
3. аутор је користио методу анализе садржаја правне регулативе, што узрокује коришћење оригиналних назива докумената, која је софтвер препознао као поклапање;
4. софтвер је комплетан попис литературе, дат у фуснотама, обележио као поклапање. Наиме, софтвер је литературу у фуснотама обележио као поклапање 141 пут. Већи број поклапања од броја јединица литературе је због понављања одређених законских докумената. Имајући у виду да рад има укупно 53782 речи, а да је степен поклапања код референци у фуснотама у око 4230 речи, може се закључити да се поклапање односи на око 8% само код ових референци. У укупном збиру рад има преклапања у тексту око 17 %.

Имајући у виду наведено комисија оцењује да је студент на адекватан начин, без нарушавања етичких принципа извршио преузимања делова текстова других аутора односно извора, односно позивања на радове, делове текста, слике и табеле које су израдили други аутори или објавили други извори. Самим тим сматрамо да је рукопис рада резултат оригиналног научно истраживачког рада и прихватљив са аспекта постојања плагијаризма у недозвољеним границама.

3. Анализа рада са кључним резултатима

Мастер рад студента Немање Прибичевића се бави проблематиком функционалности система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама. Имајући у виду да је тај систем веома комплексан, да га чине субјекти различитог спектра и да они формирају снаге заштите и спасавања, аутор је приступио анализи различитих фактора који утичу на функционалност система. Врши анализу садржаја регулативе на међународном и националном нивоу, закључујући који су недостаци у регулативи. Поред тога анкетира 85 лица која се професионално баве заштитом и спасавањем у званичним органима Републике Србије, јавним предузећима и привредним друштвима и истраживањима у академској заједници и вешто приказује резултате истраживања којима доказује своје хипотезе. Комбинацијом закључака из анализе садржаја и анкетирања експерата, добија закључке којима доказује појединачне, посебне и генералну хипотезу.

У раду користи различите методе пролагођене циљевима и потребама истраживања и на умешан начин их примењује.

Рад има значајан друштвени и научни допринос.

Друштвени допринос је садржан у истраживању функционалности система заштите и спасавања и управљања ванредним ситуацијама. Чињеница да аутор кроз резултате истраживања доказује да су смањење ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама две целине истог система са временски разграниченим функцијама. Комплексност система је повећана са тим што обе функције зависе једна од друге и нису раздвојиве. Самим тим превентивни карактер система смањења ризика од катастрофа има велики значај јер ствара повољне услове за покретање и наступање система управљања ванредним ситуацијама. Са друге стране систем управљања ванредним ситуацијама се лакше активира, користи мање ресурсе и брже реагује ако је систем смањења ризика од катастрофа функционалан.

Разумевање тематике каузалне повезаности ова два система у односу на безбедност људи и материјалних средстава, омогућава прилагођавање стратегија и тактика рада субјеката и снага система заштите и спасавања, оптимизацију њихове организације, обуке и опремања. Поред тога је наглашен превентивни карактер закључака овог рада, јер са новим сазнањима о могућностима унапређења функционалности система ствара се база знања у вези са системом заштите и спасавања.

Рад је значајан извор информација, у смислу организације и ради органа сектора за ванредне ситуације и јединица војске Србије које се ангажују на заштити и спасавању у субјектима и снагама заштите и спасавања.

Научни допринос је очигледан, јер је аутор на нивоу научне дескрипције успешно закључио о потребама система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама и могућностима унапређења. Успешно коришћење различитих метода у процесу истраживања даје нови квалитет информацијама добијеним у процесу анализе и синтезе сазнања.

Основни доприноси рада су:

- 1) успешна елаборација комплекса појма система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама;
- 2) доказивање каузалне повезаности функција система за потребама заштите и спасавања, односно смањења угрожености људи и материјалних добара;
- 3) потврда превентивног карактера система смањења ризика од катастрофа и реактивног карактера система управљања ванредним ситуацијама ;
- 4) могућност унапређења стања превенције и реаговања у систему заштите и спасавања.

4. Закључак и предлог

Студент Немања прибичевић је у свом раду успешно доказао постављене хипотезе применом изабраних метода истраживања. На методолошки коректан начин је извукао закључке, на основу резултата анализе садржаја и резултата анкетирања експерата у различитим организацијама. Предложио је начине приступа решавању ове проблематике у будућности у циљу смањења угрожености људи и материјалних добара.

Кандидат је исказао самосталност и систематичност у свом раду, као и иновативне елементе у решавању проблематике овог рада.

Комисија предлаже катедри Тактике са системима наоружања, да донесе обавештење којим се овај извештај, рукопис мастер рада и потврда о аутентичности, стављају на јавни увид у библиотеку Војне академије и на портал Војне академије.

На основу наведеног, комисија предлаже стручном већу за ДХ науке, да прихвати рад студента Немање Прибичевића „Унапређење функционалности система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама Републике Србије у циљу смањења угрожености људи и материјалних добара”, као завршни рад и одобри јавну усмену одбрану.

Београд, 21. јануар 2026. године

22 JAN 2026

БЕОГРАД

Чланови комисије:

Председник комисије

ванр. проф. Др Александар Милић

Члан комисије

ванр. проф. Др Дарко Божанић

Ментор

ванр. проф. Др Ненад Комазец

Достављено:

- Катедри Тактике са системима наоружања (е/р),
- архива.